

Mange kalder det et lille Ønskehus, og det ser ogsaa nydeligt ud, som det ligger der midt i Meilgaardsskoven idyllisk lige ud til Landevejen, der fører fra Fjellerup til Grenaa. Skelbækhuset kaldes det efter Skelbækken, der passerer lige forbi og danner Skellet mellem Fjellerup og Glæsborg Sogne. Huset er gammelt, over to Hundrede Aar, men det er velholdt baade udvendig og indvendig. — Oprindeligt var det Skovfogedhus; men nu er det Bolig for Skovarbejder paa Meilgaard, Vilhelm Svenningsen.

Skovarbejderbolig blev Skelbækhuset for cirka 30 Aar siden, og der gaar forresten en lille pudsigt Historie om, hvordan det gik til.

Den daværende Skovfoged hed Henrik Lund. En Dag fik han Besøg af Skovrideren. Denne var en ret høj Mand, og hans Højde passede slet ikke til de lave Stuer med deres Bjælkeloft, og Resultatet — kære Læser — ja, det har De vel allerede gættet. Skovrideren knaldede Hovedet mod en af Bjælkerne. Herefter var dets Skæbne som Skovfogedbolig beseglet, og en Skovarbejderfamilie kom til at flytte ind, og som nævnt bebos det nu af Vilhelm Svenningsen og hans Hustru, og de er glade for deres Bolig. Fru Svenningsen kan fortælle, at mange Turister hver eneste Sommer, naar de passerer Stedet, ikke kan lade være med at stoppe op, knipse med Fotografiapparatet, saa de har et varigt Minde om det gamle Skelbækhus.

Ogsaa Fruen tog en Haand med

Det lakker mod Slutningen af Sæsonen for Tækkemanden ude paa Landet; men endnu kan man dog se ham travlt beskæftiget med at reparere eller lægge nyt Straatag paa en eller anden Ejendom. Tækkemand Henr. Sørensen, Tvedhuse, var netop i Arbejde paa Skelbækhuset, da vor Medarbejder tilfældigvis passerede. Han var dog ikke ene om Arbejdet. — Som Makker havde han Anton Nielsen, Skipperhoved, ligesom Vilhelm Svenningsen tog Del heri. — Fru Svenningsen laa heller ikke paa den lade Side. Trods Kulde og Blæst var hun i fuld Sving med at male Vinduerne efter først at have givet Ruderne en Omgang Kit. Jo, der var Travlhed til Stede, og vi kunde ikke lade være med at standse op og kige lidt paa Tingene.

Idyllen maa ikke forsvinde

En Del af Taget var ved at faa en Omgang nye Rugstraa.

— Er det ikke lidt langt hen paa Aaret, hvad Tækkearbejdet angaar?, spørger vi.

— Jo, siger Henrik Sørensen. Nu

er det ved at være Slut for i Aar. Tidligere var Tækkemandens Arbejde i det væsentligste kun om Sommeren; men nu tager vi fat det meste af Aaret.

— Er der saa nok at bestille?

— Aah ja, det gaar rigtig godt. Jeg kommer rundt omkring fra Fjellerup og helt til Grenaa Havn, saa der er ikke saa lidt at se til.

— Gaar man ikke mere og mere over til anden Tagbeklædning, mere tidssvarende?

— Jo, det gør man naturligvis. Men de gamle Ejendomme maa man nu ikke ødelægge helt ved at give dem nyt Tag, altsaa rent skønhedsmæssigt. Tag nu for Eksempel et gammelt Bindingsværkshus som dette. Det vilde være Synd og tog hele Idyllen fra det, hvis man beklædte det med Tegl. Forøvrigt er Huset her meget solidt og kan sikkert staa et Par Hundrede Aar til. Tømmeret er der intet i Vejen med. De gamle Bygmestre forstod ogsaa at præparere det, for Eksempel gennem Rygning. Jeg har set talrige saadanne Eksempler, hvor Træet saamænd er lige saa frisk, som da Huset blev bygget for et Par Hundrede Aar siden.

Da man ikke tænkte saa meget paa Husmoderens Arbejde

Vilhelm Svenningsen inviterer os indenfor og se lidt paa Stuerne. I den ene er der fornyligt lagt nyt Gulv. Det maa indrømmes, at der er lavt til Loftet; men der er Hygge herinde og velholdt, men noget mørkt. Vinduerne er smaa. Værst er det næsten i Køkkenet. Her er omtrent bælgmørkt ved Komfuret. Fru Svenningsen maa have en Petroleumslampe hos sig, naar hun skal arbejde der. Da Huset blev bygget, tænkte man ikke saa meget paa det, at Husmoderen ogsaa skal have godt Lys til sit Arbejde.

I Sidebygningen kan man se Rester af den gamle Bageovn. Tidligere mens det endnu var Skovfogedhus, var der endnu en Udbygning, hvor der var Plads til et Par Køer. Denne Bygning er revet ned. Der hører ikke mere Kohold til Ejendommen. Godset Meilgaard afholder den udvendige Vedligeholdelse, hvorimod Svenningsen selv maa klare den indvendige, og som nævnt begge Dele er i Orden. Taget har nu ogsaa faaet sin Omgang, saa der vil være lunt i Huset til Vinter. Murværket har lige faaet en Omgang Kalk og Træværket Tjære.

Jo, de gamle straatækte Bindingsværkshuse har deres egen Idyl, og saa har Straataget den Fordel, at det er vældig lunt om Vinteren og ikke saa varmt om Sommeren.

hlg.